

तवेदः ज्ञातज्ञान मनुषो मनुष्यस्य यज्ञमानस्य दुरोणे यज्ञगृहे अद्य त्वं देवान्यज-
सि । कीदृशस्त्वम् समिद्धः दीप्तः देवः दानादिगुणयुक्तः । हे मित्रमरुः मित्रान्यज-
मानान्मरुति पूजयति मित्रमरुः तत्सम्बुद्धौ हे मित्रमरुः आवरु च देवानावरु
यज्ञ चेत्यर्थः । यतः त्वमीदृशोऽसि कीदृशः चिकित्वान् चेतनावान् दूतः कविः
क्रान्तदर्शी प्रचेताः प्रकृष्टं चेतो यस्य सोऽत एव यज्ञ ॥ २५ ॥

तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्मधा समञ्जत्स्वदया सुजिह्व ।

मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्देवत्रा च कृणुह्यधरं नः ॥ २६ ॥

तनूनामपां नपात्पौत्रोऽग्निः अद्ध्यो वृक्षाः जायन्ते तेभ्योऽग्निरित्यपां पौत्रत्व-
मग्नेः । हे तनूनपात् अग्ने हे सुजिह्व शोभना जिह्वा यस्य स सुजिह्वः नानादेव-
त्यानि हवींषि भक्षयन्नपि नोहिष्ठानि करोतीति वज्रेः शोभनजिह्वत्वम् हे सुजि-
ह्व ऋतस्य यानान्पथः स्वदय रोचय भक्षयेत्यर्थः । यायन्ते वैर्येषु वा ते यानास्तान्
करणाधिकरणयोरिति [पा० ३.३.११७.] ल्युप्रत्ययः ऋतो यज्ञः तस्य गमनसाधन-
मार्गा हवींषि तान्भक्षयेत्यर्थः । हविर्भिर्यज्ञः प्रवर्तते इति यज्ञगमनपन्थानो ह-
वींषि । किं कुर्वन् मधा समञ्जन् मधुरेण रसेन संभक्षयन् । किं च नोऽस्माक-
मधरं यज्ञं देवत्रा कृणुहि देवान्गमय करोतिर्गत्यर्थः । किं कुर्वन् धीभिः बुद्धिभिः
सह मन्मानि ज्ञानानि उत अपि च यज्ञमृन्धन् समर्थयन् अस्माकं ज्ञानं यज्ञं च
वर्धयन् यज्ञं देवलोकं नयेत्यर्थः ॥ २६ ॥

नराशंसस्य महिमानमेषामुपस्तोषाम यज्ञतस्य यज्ञैः ।

ये सुक्रतवः शुचयो धियंथाः स्वदन्ति देवा उभयानि हव्या ॥ २७ ॥

नरा अस्मिन्नाशंसन्तीति नराशंसोऽग्निः प्रजापतिर्वा नरैः प्रशस्यो भवतीति
वा । नराशंसस्य प्रजापतेरग्रेर्वा महिमानं महाभाग्यमेषां देवानां मध्ये वयमुप-
स्तोषाम उपस्तुमः स्तौतेर्लेटि उत्तमैकवचने सिबुद्धलं लेटीति [पा० ३.१.३४.]
सिप्प्रत्यये वृषम् । कीदृशस्य नराशंसस्य यज्ञैः यज्ञतस्य यज्ञेः रतचप्रत्ययः । एषां के-
षाम् ये देवाः उभयानि हव्या हवींषि सोमम् इतराणि च स्वदन्ति भक्षयन्ति ।